

AL' ME BOŠ KAJ RADA IMELA

Al' me boš kaj rada imela,
ko bom nosil suknjo belo,
sabljico pripasano,
puškico nabasano?

Jaz bi te že rada imela,
če bi te sirota smela,
pa mi mam'ca branijo,
ker imaš premajhno kajžico.

Kajžica res ni velika,
pa sem fantič, kot se šika.
čez en mesec al' pa dva,
se boš za mano jokala.

Jaz se že ne bom jokala,
rajši si bom druž'ga zbrala,
tac'ga k' 'ma zadost' blaga,
hišico na štuka dva.

Tak k' ima visoke hiše,
tak pa tebe ne poišče,
tak k' ima zadost' blaga,
tak pa tebe ne pozna.

BARČICA PO MORJU PLAVA

Barčica po morju plava,
drevesa se priklanjajo.
O le naprej, o le naprej,
dokler je še vetra kej.

Barčica po morju plava,
jadra se razpenjajo.
O le naprej, o le naprej,
do brezkončnih krajev mej.

Barčica po morju plava,
ptički jo poozdravljajo..

O le naprej, o le naprej,
do brezkončnih krajev mej.

BIBA LEZE

Biba leze, biba gre,
da bi prišla do gore;
do gore, do biser gore,
kamor nihče drug ne more.

Pod goro je vrt meden,
biba leze, da bo njen;
po drevesih so kolači,
med cedi se po pogači.

Iz studenca mleko teče,
kar želi si, vsak naj reče.
Biba se vode napila,
Pravo pot je izgubila.

ČE ŠTUDENT NA RAJŽO GREDO

Če študent na rajžo gre, jupajdi, jupajda,
dobro pije, dobro je, jupajdijaja.

Haha, haha, hahahahahaha, hej,
jupajdija jupajda, jupajdija jupajda,
jupajdija jupajda, jupajdijaja.

Če študent na rajžo gre, jupajdi, jupajda,
penez nima nič kraj se, jupajdijaja.
On pa vpraša: Imam s čim, jupajdi, jupajda,
pa si upa prit v Rim, jupajdijaja.
Krčem strašno se boji, jupajdi, jupajda,
tam bi moral plačati, jupajdijaja.

Haha, haha, hahahahahaha, hej,
jupajdija jupajda, jupajdija jupajda,
jupajdija jupajda, jupajdijaja.

Dobre volje je povsod, jupajdi, jupajda,
vsi mu pravijo gospod, jupajdijaja.
Res srečnejših ni ljudi, jupajdi, jupajda,
kakor so študentje ti, jupajdijaja.

ČIN, ČIN, ČIN

Čin, čin, čin,
Drežnica, kje so kozice,
gori na travici,
kjer ni vodice.
Hojaja, hojaja, hojajaja...

Sončece sije,
dežek nam gre,
naš mlinar pa melje
brez vsake vode.
Hojaja, hojaja, hojajaja...

Dekle je šivala
vse brez šivanke,
fantič brez noge
je skakal čez planke.
Hojaja, hojaja, hojajaja...

ČUK SE JE OŽENIL

Čuk se je oženil, tralala,
sova ga je vzela, hopsasa!

Čuk sedi na veji, tralala,
sova na vereji, hopsasa!

Sova čuku miga, tralala,
dajva se, vzemiva, hopsasa!

Čuk pa sovo vpraša, tralala,
kol'ko dota znaša, hopsasa!

Eno bučo vina, tralala,
en'ga petelina, hopsasa!

Vino bova spila, tralala,
bučo pa razbila, hopsasa!

DAJBOGEC

O Dajbogec daj toplote,
Daj nam z njo dobrote!

Daj črede, zelene travice,
da bo mleka in volnice,
daj nam pisane cvetlice,
da medu bo in medice.

Daj na polja nam dežnice,
da bo moke od pšenice!
Daj nam repe in korenja,
Da bode sitega življenja!
Daj na polja nam dežnice,
da bo moke od pšenice!

Daj orehov za sladke potice,
za ohceti in veselice,
daj nam sadja na dreves,
o Dajbogec sonca na nebes!

DAJ MI ROKO BRAT (JONATAN)

Mnogo poti skozi življenje vodi, prijatelj moj,
a izbereš lahko le eno izmed njih.
Na razpotju teh poti pa nate gledajo oči,
ki upajo, upajo, upajo, upajo, upajo, da pravo
boš izbral.

Svoj nasmeh boš človeku daroval,
košček svoje ljubezni mu boš dal,
Daj mi roko moj brat,
ne izgublajva besed,
daj mi roko in najin bo ves svet.

Mnogo ljudi na tvojo roko čaka, prijatelj moj,
nešteto ljudi, potrebnih pomoči.

Ko si sam in brez moči, takrat se spomni teh
teh ljudi,
ki upajo, upajo, upajo, upajo, upajo, da roko
jim boš dal.

Svoj nasmeh...
Daj mi roko, brat, daj mi roko, brat, daj mi
roko brat!

DANES BO SREČEN DAN (DOMICELJ)

Vem, da danes bo srečen dan,
to sem začutil že zjutraj,
zagotovo danes bo srečen dan,
tudi to se zgodi.

Morda se genij bo
res nekje rodil
in vojna se bo končala tam,
kjer si vsi že.
Vem,...

Kaj, če ladja bo
rešila brodolomca
in dež bo padal, kjer suša
že traja vrsto let.

Vem, da danes bo srečen dan,
to sem začutil že zjutraj,
upam pa, da bo srečen dan
prav za vse ljudi,
prav za vse ljudi, prav za vse ljudi.

DAN LJUBEZNI (PEPEL IN KRI – DUŠAN VELKAVERH / TADEJ HRUŠOVAR)

Pusti tisoč dni in tisoč noči, ki jih več ni,
saj sploh ne veš, če so kdaj bili.
Vzemi le en dan, ki skril si ga tja na srčno stran,
pozabil ga nikoli več ne boš.

To je bil tvoj dan ljubezni, najlepši dan, ki ne
mine nikdar
Svet živi za dan ljubezni, dan, ki da ti vse in vse
ti vzame.
Tega nikdar ne veš.

Kdaj prišel bo zate spet ta dan, naj te upanje
ne zapusti.
Le zaspi, ko jutro se zbudi, to bo ljubezni dan.

(konec)... to bo ljubezni dan, ljubezni dan.

DERE SEN JAZ MALI BIJA

Dere sen jaz mali bija,
te je lüšno blo
kolca sen po hiš potaka,
varva mačkico
tralala, tralala, tralalalalalala
tralala, tralala, tralalalalala

Dere so cigoni prišli,
te je bija joj
te sen beža kak podgana,
v pormo al za gnoj
tralala, tralala, tralalalalalala
tralala, tralala, tralalalalala

Hlačje moga sen glodati,
v šoli seden let
nafča sen se nekaj brati,
šteti do deset
tralala, tralala, tralalalalalala
tralala, tralala, tralalalalala

Tak so naša mati rekli,
dobro moš glavo
dobro znoš pogače jesti,
štrükle no meso
tralala, tralala, tralalalalalala
tralala, tralala, tralalalala

Mati so mi nabasali,
krüha in klobos
oča so me zapelali
v marpruk v štrti klos
tralala, tralala, tralalalalalala
tralala, tralala, tralalalalala

Zaj ste čüli poslušalci
kakšen sen jaz ftič
vüha mon kak stori zovec
samo v glovi nič
tralala, tralala, tralalalalalala
tralala, tralala, tralalalalala.

EN HUD PESJAN JE ŽIVEL

En hud pesjan je živel,
se futral je z ljudmi,
z njih žup'co si je kuhal,
obral jih do kosti.

Enkrat pa en'ga najde,
ga hoče v lonec dat,
preveč je čudno dišal,
preveč je bil kosmat.

Kdo bil je ta kosmatež,
lahko ugane vsak.
Dihur je bil, kajneda!
Narobe, bil je vrag!

Pesjan čez kotel padu,
pa s kropom se polil,
vrag ga je brž oglodal,
pa žup'co vso popil.

Uči nas tale štor'ja,
da kjer sta vruga dva,
da tisti zmeraj zmaga,
k' 'ma več pesjanskega.

ENA PTIČKA PRILETELA

Ena ptička priletela,
ena drobna ptičica,
in je prav lepo zapela,
mi srce utolažila.

In tako mi je zapela
in tako povedala,
da ljubezen je bolezen,
k' se ozdraviti ne da.

Morje suho preje postane,
sonce preje ostrmi,
kot ljubezen prava ugasne,
kadar enkrat zagori.

ENA PTIČKA PRILETELA

(Primorska, Istra) povzeta po izvedbi Vedun

Ena ptička,
ena ptička priletela,
iz dežele,
iz dežele Jutrove.

Vrh kapelce,
vrh kapelce se je vsedla,
in zapela,
in zapela je lepo.

Kje s' se ptička,
kje s' s tička ti učila,
ki tak' lepo,
ki tak lepo peti znaš.

Jaz se nisem,
jaz se nisem je učila,
sem jo peti,
sem jo peti slišala.

Peli so mi,
peli so mi mati moja,
k' so me dete,
k' so me dete zibali.

Peli so mi,
peli so mi od Peruna,
od Peruna,
od Peruna, Sventovida.

Peli so mi,
peli so mi od Vodana,
od Vodana,
od Vodana, Voloske.

Peli so mi,
peli so mi od Svaruna,
od Svaruna,
od Svaruna, Radogosta.

Peli so mi,
peli so mi od Vesne,
od Vesne,
od Vesne in Morane.

GORI, GORI, SVETLI KRES

*besedilo znano, melodija izgubljena.
Obstajata dve različici: glasba Jage babe in
glasba Irena Petrič)*

Gori, gori, svetli kres,
švigaj plamen do nebes.

Tukaj imaš prostor svoj,
z nami se raduj nocoj.

V hišah pa pohleven bot,
na ognjišču tvoj je kot,

v streho ne in ne na vas,
prosimo-ubogaj nas.
Gori, gori, svetli kres,
švigaj plamen do nebes
Tukaj imaš prostor svoj,
z nami se raduj nocoj,
z nami se raduj nocoj.

FANTJE PO POLJ GREDO

Fantje po polj gredo,
vriskajo in pojo,
jaz pa piščalko imam,
vriskat ne znam.

Včasih je lušno blo,
zdaj pa ni več tako,
včasih smo vince pil,
zdaj pa vodo.

Včasih me rada ima,
včasih pa godrnja,
včasih pa, kjer me vid,
prav: Le še prid!

Šel je iskat, našel ga je!

HUDA MRAVLJICA

Bila je huda mravljica
šest črnih nog je imela.
Je migala, je vohala,
je čisto ponorela.

Oj mravljica požrešnica,
le kaj je naredila?

Še bika je pohrustala,
samo roge pustila.

Seveda to je čisto res,
le kaj se bik šopiri?
Šest črnih nog ima mravljica,
a bik ima le štiri.

Če slišiš hudo mravljico
po svetu godrnjati.
Obrni se in steci proč,
kar zmorejo podplati!

IGRAMO SE

Igramo se, igramo se,
veselo trkamo.
Ko palček se utruji,
kazalček koj začne.
Igramo se, igramo se,
veselo trkamo.

Igramo se, igramo se,
veselo trkamo.
kazalček se utruji,
sredinček koj začne.
Igramo se, igramo se,
veselo trkamo.

Igramo se, igramo se,
veselo trkamo.
sredinček se utruji,
prstanček koj začne.
Igramo se, igramo se,
veselo trkamo.

Igramo se, igramo se,
veselo trkamo.
ko prstanček se utruji,
mezinček koj začne.
igramo se, igramo se,

Veselo trkamo.

Igramo se, igramo se,
veselo trkamo.
mezinček se utruji,
ročica koj začne.
igramo se, igramo se,
veselo trkamo.

Igramo se, igramo se,
veselo trkamo.
ročica se utruji,
peščica koj začne.
igramo se, igramo se,
veselo trkamo.

Igramo se, igramo se,
veselo trkamo.
peščica se utruji,
komoček koj začne.
Igramo se, igramo se,...

IZIDOR OVČICE PAŠEL

Izidor ovčice pasel,
lepo žvižgal, lepo pel.

Cingel, cing, cingel, cingel, cong 3x
Cingel, cing, cong.

Ko ovčice je zapustil,
stopil je v vojaški stan,
cingel cing...

JAGER GRE NA JAGO

Jager gre na jago
u to globoko drago,
hoj-li! hoj-lo!
oj, zajček dober bo!

Medved' so ga dobili,
so ga na tla pobili,
hoj-li! hoj-lo!
zdaj jagra več ne bo!

So zajci se smejali,
k' so jagra pokop'vali,
hoj-li! hoj-lo!
zdaj jagra več ne bo!

Lisica je plesala,
k' je jagra pokop'vala,
hoj-li! hoj-lo!
zdaj jagra več ne bo!

Medved se je tresel,
k' je križ pred jagrom nesel,
hoj-li! hoj-lo!
zdaj jagra več ne bo!

Volk je pa zatulil,
ker je pogreb zamudil,
hoj-li! hoj-lo!
zdaj jagra več ne bo.

Žerjavi in jerebi
so bili pri pogrebi,
hoj-li! hoj-lo!
zdaj jagra več ne bo.

Prišle so drobne ptice,
so nesle dušo v vice.
Hoj-li! hoj-lo!
zdaj jagra več ne bo!

JAGER PA JAGA

Jager pa jaga,
kaj mi pomaga,
ptička nasprot' leti,
ustrelil jo bom.

Ptička zavpila:
»Kaj sem ti strila,

saj sem prepevala
cele noči.«

Ptička zletela,
v javor se usela,
hladna je senčica
javorjeva.

Ptička zletela,
na okence sela:
»Vstani, ne bod' zaspan,
saj je že dan.«

JAZ 'MAM PA KONJČA BELEGA

Jaz 'mam pa konjčca belega,
drevi pa v vas pojezdím ga,
tri tralala lalala tralala...

čez tri gore, čez tri vode,
čez tri zelene travnike,
tri tralala lalala tralala...

Konjič pred durmi prištaklja,
ljub'ca po štengah pricaplja,
tri tralala lalala tralala...

Konjičca je dala v štalico,
mene pa v svetlo kamrico,
tri tralala lalala tralala...

Konj'ču je dala šop sena,
meni pa poljubčka dva,
tri tralala lalala tralala...

JAZ PA GREM NA ZELENO TRAVCO

Jaz pa grem na zeleno travco,
trgat rožce za mojo mamco,
trgat rožce za mojo mamco,
lepe bele marjetice.

Rija, raja, rija, raja 2x
rija, raja, rija, raja
lepe bele marjetice.

Jaz pa grem na kraj potočka,
trgat rožce za mojga očka,
trgat rožce za mojga očka,
lepe modre spomničice.

Rija, raja, rija, raja 2x
tija, raja, rija, raja
lepe modre spomničice.

JAZ PA POJDEM NA GORENJSKO

Jaz pa pojdem na Gorenjsko,
gor na gornje Štajersko.

Nihče drug ne pojde z mano
kakor drobna ptičica.

S kljunčkom mi bo pot kazala,
s perjem senco delala.

Pesmice bo prepevala,
kratek čas mi delala.

Mal' počakaj, mal' ponehaj,
da se vreme sprevedri.

Vreme se je sprevedrilo,
zdaj pa moram rajžati.

Ti boš pa doma ostala,
milo se boš jokala.

JAZ PA SEM SI NEKAJ ZMISLIL

Jaz pa sem si nekaj zmisлил
in naredil bom ta špas,
in naredil, in naredil,
in naredil bom ta špas.

Drev, ko bodo mam'ca spali,
jaz pa pojdem ljub'ci v vas,
jaz pa pojdem, jaz pa pojdem,
jaz pa pojdem ljub'ci v vas.

Prav narahlo bom potrkal,
da se mam'ca ne zbude,
da se mam'ca, da se mam'ca,
da se mam'ca ne zbude.

JAZ SEM MALA ROŽA

Jaz sem mala roža, roža mamina,
mamica me boža, rada me ima.

V šolo že zahajam, pridno se učim,
mamici pomagam in je ne jezim.

V šoli so mi djali, tamkaj za goro,
tam so sami bratci, milo jokajo.

To pač mora biti strašno in hudo,
mamico izgubiti, jokati za njo.

JUTRI BO V CELOVCU S'MENJ

Lani sem možila se,
letos me že griva,
imam moža hudega,
je hujši kot kopriva.

Koprivo slana pomori,
men' moža ne more,
vedno za pečjo sedi,
še mraz ga ne premore.

Jutri bo v Celovcu s'menj,
tja ga bom peljala,
tam ga bom zatavšala,
al' ga bom prodala.

Prav poceni ga ne dam,
sem ga težko dobila.
Rajši ga domov peljam,
še bolj ga bom ljubila.

Žgančkov mu bom skuhala,
z ocvirki zabelila,
ko bo tiste dol pobral,
še mlekca bom dolila.

KADAR BOŠ NA RAJŽO ŠEL

Kadar boš na rajžo šel,
pridi mi povedat,
da ti bom pomagala,
punkeljček zavezat.

Punkeljček vezala bom,
milo se jokala bom,
ker te ne bodo videle
več moje oči.

Kadar boš nazaj prišel,
pridi mi povedat,
da ti bom pomagala,
punkeljček razvezat.

Punkeljček razvezala bom,
sladko se smejala bom,
ker te bodo videle
spet moje oči.

KAJ PA TI PISKAŠ

Kaj pa ti piskaš,
kaj pa ti vriskaš,
mladi pastirček,
še mraz ga ne premore?

»Kaj bi ne vriskal,
kaj bi ne piskal,
zato piščalko
svojo imam!

Meni ovčice
so tovar'šice,
večje jaz sreče
tu ne poznam.

Čreda se pase,
radostne glase
ptice v grmovju
mi žvrgole!«

KATARINA BARBARA

Katarina Barbara,
kako si domek var'vala.

Putka mi je ukradena,
pod belim gradom snedena.

Hudi jastreb priletel,
je ubogo putko s sabo vzel.

KEKČEVA PESEM

Jaz pa pojdem in zasejem
dobro voljo pri ljudeh.
V eni roki nosim sonce,
v drugi roki zlati smeh.

Kdor vesele pesmi poje
gre po svetu lahkih nog,
če mu kdo nastavi zanko,
ga užene v kozji rog.

Jaz pa pojdem ... 2x

Bistri potok, hitri veter,
bele zvezde vrh gora,

gredo z mano tja do konca
tega širnega sveta.

Jaz pa pojdem ...

KDOR NOČE ŽABA BIT'

Kdor noče žaba bit',
ta mora vince pit',
ker žabice so vse
na vodo vajene.
Oj, vince, vince,
vince rumeno, ha ha,
oj, vince, vince,
oj, vince rumeno.

Kdor hoče Janez bit',
ta mora vince pit',
ker Janezi so vsi
na vince vajeni.
Oj, vince ...

Kdor ima glavobol,
naj pije alkohol,
kdor bledih pa je lic,
naj pije ga po žlic'!
Oj, vince ...

Kdor hoče biti mlad,
ta pije naj muškat,
kdor noče bit' bolan,
ta pije naj teran.
Oj, vince ...

Kdor hoče biti mož,
ta pije naj refoš',
ker moški so prav vsi
na vince vajeni.
Oj, vince ...

KEKČEVA PESEM (MARJAN KOZINA, FRAN MILČINSKI)

Kaj mi poje ptičica, ptičica sinička,
dobra volja je najbolja, to si piši za uho,
mile jere, kisle cmere, z nami vštric ne
pojdejo.

Kaj odmeva mi korak, ko po stezi stopa,
dobra volja je najbolja, bodi dan na dan
vesel,
smej se, vriskaj, pesmi piskaj, pa lahko boš
srečo ujel.

Kaj mi potok žubori, ko po kamnih skače,
dobra volja je najbolja, na vsej širni zemlji
tej,
lica rdeča, smeh in sreča to zaklad je, hej,
juhej!!!

KEKČEVA PESEM (KAJETAN KOVIČ)

Jaz pa pojdem in zasejem
dobro voljo pri ljudeh.
V eni roki nosim sonce,
vdrugi roki zlati smeh.

Kdor vesele pesmi poje
gre po svetu lahkih nog,
če mu kdo nastavi zanko,
ga užene v kozji rog.

Jaz pa pojdem ... 2x

Bistri potok, hitri veter,
bele zvezde vrh gora,
gredo z mano tja do konca
tega širnega sveta.

Jaz pa pojdem ...

KJE SO TISTE STEZUCE

Kje so tiste stezice, k' so včasih bile,
zdaj pa raste grmovje in zelene trave,

zdaj pa raste grmovje in zelene trave.

Bom grmovje posekal, travice požel,
bom naredu stezice, k' so včasih bile,
bom naredu stezice, k' so včasih bile.

Vse stezice so lepe, najlepša je ta,

ki me vodi do doma, kjer so mamca moja,
ki me vodi do doma, kjer so mamca moja.

KOMAR SE JE OŽENIL

Komar se je oženil, muho vzel za ženo.

Komar je mož, komar je mož, komar je
moška glava!

B'la je kuharica tetica stenica.

Prišla botra bolha, prinesla koš kruha,....

Prišel boter keber, prinesel koš reber,....

Obad bil je godec, ker *ma oster gobec,...

LAN' SEM JI KUPIL

Lan' sem ji kupil cukra, kafeta,
letos pa b' rada že cel'ga teleta.
Jav, jav, kje bom jemal,

kje bom jemal, da bom ženi dajal.

Lan' sem kupil ženi copate,
letos pa hoče čevljičke zlate.
Jav ...

Lan' sem ji kupil ruto volneno,
letos pa hoče imet zofo zeleno.
Jav ...

Lan' sem ji kupil srajco pleteno,
letos pa hoče krilo svileno.
Jav ...

Lan je rekla: »Kaj bi pa jedel?«
Letos pa vpije: »Tristo medvedov!«
Jav ...

Lani je rekla: »To je vse naše!«
Letos pa poje: »To je vse moje.«
Jav ...

Večkrat se krega, goni me stran,
ker ne zaslužim tudi postran.
Jav ...

Revež, si revež, ljubi možiček,
ako je zrastel ženi rožiček.
Jav, jav, kaj bi še d'jal.

LEP NAM IVO KRES NALAŽE

(kresna pesem)

Lep nam Ivo kres nalaže

Ej Lado, Lado, oj Ivo Lado!

Na Ivanjsko na večerje:

(Ej Lado, Lado...)

Z desnum rukum kres nalaže,

Z levum rukum šaltvum igra.

Njega majka domov zvala:

»Hodi, Ivan, na večerju!«

»«Večerjajte, ne čakajte!

Divojke su v kolo došle,

Vse divojke i snašice:

Ja jim moram nadigrati,

Nadigrati, nadplesati!«

LEPA ANKA KOLO VODI

Lepa Anka kolo vodi,

lepa Anka kolo vodi.

Kolo vodi i govori,

kolo vodi i govori:

Mili bože, al sam lepa,

Sam da su mi črne oči,

sam ...

Črne oči i obrvi.

črne oči...

Daj mi brate konja svojga!

daj ...

Tri bi grada preskočila.

Tri...

Svoje zlato poljubila,

svoje...

LEPO JE POMLAD' NA SVET'

Lepo je pomlad' na svet',

začno ptičice pet',

začno ptičice pet',

in travnik zelenet'.

Lepo je polet' na svet',

začno žanjice pet',

začno žanjice pet',

pšenica rumenet'.

Lepo je v jesen' na svet',
začno že črički pet',
začno že črički pet',
gozdček pa zoret'.

Lepo je pozim' na svet',
začno predice pet',
začno predice pet',
kolovrate vrtet'.

LEPO MI POJE ČRNI KOS, OJ ČRNI KOS

Lepo mi poje črni kos,
oj črni kos!
Tam v zelenem bukovju,
oj bukovju!
Prišla sta pa jagra dva,
oj jagra dva!
Da bi kosa streljala,
oj streljala!
Kos je bil teh špasov sit,
oj špasov sit!
Pojta, jagra, se solit,
fr v bukovje!

LEPŠE ROŽE JO PA NI

Lepše rože jo pa ni,
kot je ta vinska trta,
pozimi spi, spomlad' cveti,
jesen' se grozdje trga.

Tud' druge rožice cveto,
nobena ne tak' krasno,
en čas cveti, se posuši,
pa minejo brez sadja.

Na hribčku je zasajena,
od sonca obsijana,
od kmetiča obdelana,
od Jezusa dar'vana.

Oj bratje, zdaj poskus' mo ga,
kako je obrodila,
Bog daj, da bi še znanprej
obilen sad rodila.

Nobene svete maše ni,
da bi ne b'la dar'vana,
nobene dobre volje ni,
da bi ne b'la spošt'vana.

LIPA ZELENELA JE

(MIROSLAV VILHAR/DAVORIN JENKO)

Lipa zelenela je
tam v dišečem gaju,
s cvetjem me posipala,
d'jal sem, da sem v rajju.

Veje raztezavala
k nebu je visoko,
meni pa je do srca
segala globoko.

Ptičice je lipica
v senčico vabila,
kadar ležal sem pod njo,
me je ohladila.

Revica pa je sedaj
skoraj ovenela,
cvetje, listje zeleno
zima ji je vzela.

Spavaj, draga ljubica!
Večno ne boš spala,
nova pomlad zelena
novi cvet bo gnala.

LISIČKA JE PRAV ZVITA ZVER

Lisička je prav zvita zver,
pod skal'co ima svoj kvartir.

Pa z repkom mahlja,
pa s kremlji prasklja,
pa vpraša, če je lovec doma.

Oj lovec pa na skal' sedi,
nabito puško v rok' drži.
Pa čaka na njo,
da ustrelil jo bo,
če le prikazala se bo.

Lisička pa je zvita b'la,
pri drugi luknji ven je šla.
Na hribčku sedi,
Se sladko smeji,
pa jagrčku fig'ce moli.

LJUB'CA MOJA

Ljub'ca moja,
oj kod si s'noč hodila?
Ljub'ca moja,
oj kod si s'noč hodila?
Ljub'ca moja,
oj kod si s'noč hodila?
Da te ni b'lo tak dolgo domov?

jubček ti moj,
po vrtu sem hodila,
zato me ni b'lo tak dolgo domov.

Ljub'ca moja,
oj kaj si tam storila?
Da te ni b'lo tak dolgo domov.

Ljubček ti moj,
sem pušeljč ti nar'dila
zato me ni b'lo, tak dolgo domov.

MAJHNA SEM BILA

Majhna sem bila, piške sem pasla
piške so čivkale, jaz pa sem rastla.

Očka so d'jali, da v'jvo kokljo prodali
pa še piščeta z njo, da jim dolgčas ne
bo.

Mamica moja piške prodala
piške so čivkale jaz pa jokala.

MAJOLKA BODI POZDRAVLJENA

Majolka bodi pozdravljena,
na mizo nam postavljena!
Majolka, majolka;
majol-majol-majolčica;
majolka, majolka,
majol-majolčica.

Od zunaj lepo pisana,
od znotraj vinca štrihana.
Majolka, majolka;
majol-majol-majolčica;
majolka, majolka,
majol-majolčica.

Le primi jo za roče,
naj teče, dokler hoče.
Majolka, majolka;
majol-majol-majolčica;
majolka, majolka,
majol-majolčica.

Majolka, kaj si st'rila,
da si nas napojila.
Majolka, majolka;
majol-majol-majolčica;
majolka, majolka,
majol-majolčica.

Če bog da, spet veseli
še večkrat bomo peli:
Majolka, majolka;
majol-majol-majolčica;

majolka, majolka,
majol-majolčica.

MARKO SKAČE, MARKO SKAČE

Marko skače, Marko skače
po zeleni trati,
aj aj, ajajaj,
po zeleni trati.

V rokah nosi, v rokah nosi
sedem žutih zlatih,
aj aj, ajajaj,
sedem žutih zlatih.

To de njemi, to de njemi
za devojko dati,
aj aj, ajajaj,
za devojko dati.

Pijte, jejte, pijte, jejte,
moj'ga brata konji!
Aj aj, ajajaj,
mojga brata konji.

Pa smo išli, pa smo išli
daleč po devojko,
aj aj, ajajaj,
daleč po devojko.

Prek devetih, prek devetih,
prek desetih mostov,
aj aj, ajajaj,
prek desetih mostov.

»Dajte nam jo, dajte nam jo,
naša draga mati!«
Aj aj, ajajaj,
naša draga mati.

»Ne dam ti jo, ne dam ti jo,
lagov si bradati!«

Aj aj, ajajaj,
lagov si bradati.

»Raj jo hočem, raj jo hočem
v skrinjo zaklepati!«
Aj aj, ajajaj,
v skrinjo zaklepati.

MI SE IMAMO RADI

Mi se imamo radi, radi, radi, radi,
mi se imamo radi, radi prav zares.

Zakaj se ne bi imeli radi, radi, radi,
zakaj se ne bi imeli radi prav zares.

Saj smo sami mladi mladi, mladi, mladi,
saj smo sami mladi mladi prav zares.

Pa še se bomo imeli radi, radi, radi, radi,
Pa še se bomo imeli radi, radi prav zares.

MOJ OČKA 'MA KONJIČKA DVA

Moj očka 'ma konjička dva,
oba sta lepa šimeljna,
cing cingel, cing cangel,
cing cingel, cing cong,
veselo je moje srce.

Za enega poprosil bom,
da drevi v vas pojezdil bom,
cing cingel, cing cangel,
cing cingel, cing cong,
veselo je moje srce.

Čez tri gore, čez tri dole,
čez tri zelene travnike,
bom jezdil k svoji ljub'ci v vas,
prepeval in vriskal naglas.

MOJE DEKLE JE ŠE MLADO

Moje dekle je še mlado, ja, ja,
staro komaj šestnajst let.

še štir' leta jo bom čakal, ja, ja,
da bo stara dvajset let.

Cela žlahta mi jo brani, ja, ja,
ker je revnega stanu.

Naj bo revna al' bogata, ja, ja,
moja je in moja bo.

MRZEL VETER TEBE ŽENE

Mrzel veter tebe žene,
drobna ptičica, od nas,
ki 'znad lipice zelene
si mi pela kratek čas.

Vsako jutro, ptička moja,
rano si prepevala,
vsako noč je pesem tvoja
sladko me zazibala.

Kadar koli si zletela
v svoje malo gnezdece,
vsakokrat si mi zapela
milo pesem v srcece.

Zdaj boš zapustila mene,
oj kak me srce boli!
Mrzli veter tebe žene,
pojdi, ker te veseli.

MUZIKANTSKA

Jaz sem muzikant po celem svetu znan.
Mi smo muzikantje po celem svetu znani.
Jaz znam igrati.
Tudi mi znamo igrati.
Na mojo violino.
Na naše violine.

Cigu migu cigu migu 4x.

Jaz sem muzikant po celem svetu znan....
Jaz znam igrati....

Na moj klavir.
Na naše klavirje.

Mejčen tuki, mejčken tam, mejčken pa še
mal drugam 2x

Jaz sem muzikant po celem svetu znan.
Mi smo muzikantje po celem svetu znani.
Jaz znam igrati.
Tudi mi znamo igrati.
Na mojo piščalko.
Na naše piščalke.
Fiju, fiju fijuju 4x.

Jaz sem muzikant po celem svetu znan.
Mi smo muzikantje po celem svetu znani.
Jaz znam igrati.
Tudi mi znamo igrati.
Na mojo trobento.
Na naše trobente.
Trata trata trata tara 4x

Jaz sem muzikant po celem svetu znan.
Mi smo muzikantje po celem svetu znani.
Jaz znam igrati.
Tudi mi znamo igrati.
Na moj boben.
Na naše bobne.
Bamber bamber bamber bam 4x.

NA GORENJSKEM JE FLETNO

Na Gorenjskem je fletno,
so visoke gore,
so bistri studenci
pa bele ceste.

Na Dolenjskem je fletno,
so nizke gore,
so zala dekleta
pa lepe žene.

NA PLANIN'CAH LUŠTNO BITI

Na planin'cah luštno biti,
tam je dosti mleka piti.
Pastir pa prav': juhe, juhe!
na planin'cah luštno je.

Na planin'cah sonce sije,
ko dolin'ce še megla krije.
Pastir pa prav': juhe, juhe!
na planin'cah luštno je.

Pastirica krav'ce pase,
ona ima svoje špase.
Pastir pa prav': juhe, juhe!
na planin'cah luštno je.

Pastirica žgance kuha,
v lon'c ji pade črna muha.
Pastirc pa prav': juhe, juhe!
Take žgance sama jej!

NA PLANIN'CAH SONČECE SIJE

Na planin'cah sončece sije,
na planin'cah luštno je.

Gor pojejo drobne ptičke,
gor cvetejo rožice.

Moje dekle jih pa trga,
da mi pušeljci naredi.

»Za klobuk ti ga bom pripela
z eno zlato knofeljco.«

NAD VASJO JE ČREDO PASLA

Nad vasjo je čredo pasla.
v srcu vstal ji je nemir,
s hrepenjem v dol je zrla,
kjer je vriskal mlad pastir.

Ko bi sreča kdaj hotela,
da bi z njim šla pred oltar,
doli v koči bi živela,
črede pasla več nikdar!

Sreča željo je spolnila,
ali sama prišla ni.
Doli v koči mlada žena
žalostna na grič strmi.

Ko bi mogla, ko bi smela,
rada spet bi šla nazaj,
rada spet bi čredo pasla,
kot je pasla jo nekdaj.

NAVZGOR SE ŠIRI ROŽMARIN

Navzgor se širi rožmarin,
navzdol se nagelj vije,
na okenca zagrnjena
večerno sonce sije.

Rdeča ruta, bel ošpet,
dekle razposajeno,
širok klobuk, oj fant vesel,
ki si prepeva eno.

Ti nageljni, ta rožmarin,
ti kmetje v luči sonca,
ej, takih nima celi svet,
pa pojdi tja do konca!

NOCOJ JE ENA LUŠTNA NOČ

Nocoj je ena luštna noč,
ko mesec sveti celo noč,
ker mesec sveti celo noč,
zaspati mi ni mogoč.

Čez tri gore, čez tri vode,
čez tri zelene travnike,
jaz hodim k svoji ljubci v vas,
zavriskam, zapojem naglas.

Saj hodi, hodi res za njo,
kakor meglica za vodo,
je strgal nove čeveljčke,
zdaj bo pa še svoje noge.

Po vasi ljubček prižvižglja
in znamenje navadno da,
zavriska, da razgrinja se,
zapoje, da razlega se,
zavriska, da razgrinja se,
zapoje, da razlega se.

Odpret mi ljubica hiti,
me v svetlo kamrico spusti,
pritiska me na srcece,
poljublja na ličece.

A ko podnevi sreča ga,
ga nič ne vidi ne pozna,
saj treba vedet ni ljudem,
kar znano je tihim nočem,
saj treba vedet ni ljudem,
kar znano je tihim nočem.

Nocoj je ena luštna noč,
ko mesec sveti celo noč,
ker mesec sveti celo noč,
zaspati mi ni mogoč,
ker mesec sveti celo noč,
zaspati mi ni mogoč.

OB BISTREM POTOKU JE MLIN

Ob bistrem potoku je mlin,
a jaz sem pa mlinarjev sin.
Ko mlinček ropoče in voda šumlja,
srce mi veselo igra, igra.

Le teci mi voda lepo,
na veliko mlinsko kolo.
Ko kamen vrti se in žito drobi,
že moka se v skrinjo praši, praši.

Če mlinček pri miru bi stal,
bi mlinar in kmet žaloval.
In otrok bi jokal ter tožil glasno,
kako je brez kruha hudo, hudo.

OJ, LEPO JE RES NA DEŽELI

Oj lepo je res na deželi,
kjer hiš'ca na samem stoji.

Okol' so pa travn'ki zeleni,
to mene najbolj veseli.

Vsak kmetič 'ma svoje veselje,
če vedno pošteno živi.

Čez dan si zažvižga, zapoje,
zvečer pa prav sladko zaspi.

OJ, TRIGLAV, MOJ DOM, KAKO SI KRASAN

Oj, Triglav, moj dom, kako si krasan
kako me izvabljaš iz nizkih ravan
v poletni vročini na strme vrhe,
da tam si spočije v samoti srce

kjer potok izvira v skalovju hladan,
oj Triglav, moj dom, kako si krasan.

Oj Triglav, moj dom, četudi je svet
začaral s čudesi mi večkrat pogled,
tujina smehljaje kazala mi kras,
le nate sem mislil ljubeče ves čas,
o tebi sem sanjal sred' svetlih dvoran,
oj Triglav, moj dom, kako si krasan!

Oj Triglav, v spominu mi je tvoj čar,
zato pa te ljubim in bom te vsekdar

in zadnja ko ura odbila mi bo,
pod tvojim obzorjem naj spava telo,
kjer radostno ptički naznanjajo dan,
oj Triglav, moj dom, kako si krasan!

(MATIJA ZEMLJIČ / JAKOB ALJAŽ)

Oj, Triglav, moj dom, kako si krasan,
kako me izvabljaš iz nizkih ravan
v poletni vročini na strme vrhe,
da tam si spočije v samoti srce,
kjer potok izvira v skalovju hladan:
oj Triglav, moj dom, kako si krasan.

Oj, Triglav, moj dom, četudi je svet
začaral s čudesi mi večkrat pogled,
tujina smehljaje kazala mi kras,
le nate sem mislil ljubeče ves čas,
o tebi sem sanjal sred' svetlih dvoran:
oj Triglav, moj dom, kako si krasan!

Oj, Triglav, v spominu mi je tvoj čar,
zato pa te ljubim in bom te vsekdar,
in zadnja ko ura odbila mi bo,
pod tvojim obzorjem naj spava telo,
kjer radostno ptički naznanjajo dan:
oj Triglav, moj dom kako si krasan!

PASTIRČE

Pastirče mlado i milo,
kaj si se tako stužilo,
pastirče mlado i milo,
kaj si se tako stužilo.

Na, na, na...

Ja vzamem frulu i sviram,
da svojo drago dozivam,

ja vzamem frulu i sviram,
da svojo drago dozivam.

Sva gora ječi od frule,
a mene draga ne čuje,
sva gora ječi od frule,
a mene draga ne čuje.

PETELINČEK JE NA GORO ŠEL

Petelinček je na goro šel,
kikirikiki,
petelinček je na goro šel,
kikirikiki,
petelinček je na goro šel,
kikirikiki, kikirikiki, kikirikiki.

Kaj pa on na gori bo,
kikirikiki,
kaj pa on na gori bo,
kikirikiki,
kaj pa on na gori bo,
kikirikiki, kikirikiki, kikirikiki.

On na gori ljub'co ma,
kikirikiki...

Ljub'ca obolela je,
kikirikiki,...

Poslali so po dohtarja,
kikirikiki,...

Ljub'ca ozdravela je,
kikirikiki,...

PLENIČKE JE PRALA PRI MRZLEM STUDENC'

Pleničke je prala pri mrzlem studenc,
pa pride k njej fantič korajžen ko ptič,
prav milo jo vpraša: »Oj, ljubica ti!
Zakaj imaš solzne oči?«

»Zakaj me sprašuješ, ko sam dobro veš,
kako je en' rožici v suhemu glaž'.
Če ji ne prilivaš, se kmal' posuši,
zato imam solzne oči.«

»Lansk' leto so cvele mi lilije lepo,
a letos so vzele od mene slovo.
Zdaj sineku pojem, da lažje zaspi,
zato imam solzne oči.«

PLEŠI, PLEŠI, ČRNI KOS

Pleši, pleši črni kos,
kak' bom plesal, če sem bos?
Kupil si pa čevlje bom,
polke tri zaplesal bom.

Kupil si pa čevlje bom,
polke tri zaplesal bom.

Plesal bom s siničico,
lepo mlado ptičico,
s peto tolkel bom ob tla,
tresla se bo zemlja vsa.

s peto tolkel bom ob tla,
tresla se bo zemlja vsa.

Kdor pa hoče plesati,
mora godca plačati,
saj ni godec kakor konj,
da bi godel vam zastonj.
saj ni godec kakor konj,
da bi godel vam zastonj.

PO JEZERU

Po jezeru bliz' Triglava,
bliz' Triglava, bliz' Triglava,
po jezeru bliz' Triglava
čolnič plava sem ter tja.

V čolnu glasno se prepeva,
se prepeva, se prepeva,
v čolnu glasno se prepeva,
da odmeva od gora.

Mile ptice po dolinah,
po dolinah, po dolinah,
mile ptice po dolinah
in planinah se bude.

Ker so čule pesem mojo,
pesem mojo, pesem mojo,
ker so čule pesem mojo,
vsaka svojo žvrgole.

PO KOROŠKEM, PO KRANJSKEM

Po Koroškem, po Kranjskem
že ajda zori,
že ajda zori,
že ajda zori;
eno dekcle jo žanje, jo glav'ca boli,
jo glav'ca boli, prav zares.

Tri dni jo že žanje,
tri snopke ima,
tri snopke ima,
tri snopke ima;
pa poglejte na roke,
tri žulje ima,
tri žulje ima, prav zares.

Tri dni jo že mlati,
tri litre ima,

tri litre ima,
tri litre ima;
pa u očke pogleda,
vse solzne ima,
vse solzne ima, prav zares.

PO POLJU ŽE ROŽ'CE CVETEJO

Po polju že rož'ce cvetejo,
o, ja, cvetejo,
že fantje na vojsko gredo,
o, ja, cvetejo,
že fantje na vojsko gredo.

Ko fantič iz vojske d'mov pride,
o, ja, d'mov pride,
že dekle na pragu stoji,
o, ja, d'mov pride,
že dekle na pragu stoji.

Kako se ti meni dopadeš,
o, ja, dopadeš,
življenje za tebe bi dal,
o, ja, dopadeš,
življenje za tebe bi dal.

Kako se bom tebi dopadla,
o, ja, dopadla,
ko imam že svoj'ga moža,
o, ja, dopadla,
ko imam že svoj'ga moža.

POD ROŽNATO PLANINO

Pod rožnato planino
grabila je seno,
od veselja in radosti
si je pela pesmico.

Privriskal dol s planine
sosedov mlajši sin,

ji prinesel kito cvetja
iz teh rožnatih planin.

Si cvetje ogleduje
nabrano prav skrbno,
si veselo pesmi poje
in ne grabi več seno.

Zakaj si, fantič, prišel,
da zmešal s' mi glavo
če b'jaz tebe ne poznala,
srce moje b' mirno blo.

POLJE, KDO BO TEBE LJUBIL

Polje, kdo bo tebe ljubil,
kadar bom jaz v grobu spal?

Ljubil žar me bo pomladi,
ki nad mano bo sijal.

Jaz pa bom pomlad naprosil,
naj gre mimo tvojih tal.

POLKA JE UKAZANA

Polka je ukazana,
tla so namazana:
Hoj hej, hoj hej,
ka bo pa zdej?

Zahvaljen bod', ljub' moj zet,
ki prišel si pikasto vzeti!
Je pikasta, lisasta,
šepasta, vegasta,
skrinjo pa polno 'ma
suh'ga zlata.
La la la ...

Igra je ukazana,
tla so namazana:
Hoj hej, hoj hej,
pod se ogrej!

Tolaži se, ljub' moj sin,
saj nisi edini trpin!

Moja je muhasta,
sitna, jezikasta,
trde pesti in
koščenih je rok.
La la la ...

Fantje, dekliči vi,
bas že hudo renči:
Hoj hej, hoj hej,
kri se razgrej!

Ljubca, udari z roko,
skočiva le hitro v kolo!
Roka naj roke se trdno drži,
lice pa naj od veselja žari!

Ljubica, daj mi roko,
da ljubiš me vedno zvesto!
Bela kot sneg si ti,
rdeča pa kakor kri,
v srcu si mojem
zapisana ti.
La la la ...

POZIMI PA ROŽICE NE CVETO

Pozimi pa rožice ne cveto,
dekle, oj, kaj pa za pušeljček bo?
Pušeljc pa mora bit', zelen al' plav,
z njim bom slovo jemal.

Pušeljč ti že naredila bom,
s plavo ga žido povila bom,
da ga boš nosil za spomin,
da se boš troštal z njim.

Ti boš v Ljublan'ci na straži stal,
druz'ga dekleta si boš izbral.
Ti boš pozabil čisto na me,
jaz pa nikoli na te.

Dekle, kaj pa ti govoriš,
glej, da se mi ne zagovoriš,
komaj bom storil marš ali dva,
imela boš drugega !

PRAV LUŠTNO JE POLET'

Prav luštno je polet',
ko sliš'mo ptičke pet',
ker one nas uče,
kak moramo živet'.

Pa moje ženke glas
mi dela kratek čas,
kdor če slišat ga,
naj pride v vas.

PRELJUBI FANTIČ MOJ

Preljubi fantič moj,
pod okencem postoj,
bom kamrico odprla,
pri men' boš spal nocoj.

Pa v moji kamrici
se res prav sladko spi,
ko sončece posije,
se nagelj razcveti.

PRILETELA MUHA NA ZID

Priletela muha na zid
muha na zid,
muha na zid.

Priletela muha na zid
muha na zid,
muha na zid.

Kaj boš ti muha brez trebuha?
Kaj boš ti muha brez trebuha?

• **A,**
Pralatala maha na zad,
maha na zad,
maha na zad.

Pralatala maha na zad,
maha na zad
maha na zad.

Kaj baš ta maha braz trabaha?
Kaj baš ta maha braz trabaha?

- **E,**
- **I,**
- **O,**
- **U,**
- **R.**

PRIŠLA BO POMLAD

Prišla bo pomlad,
učakal bi jo rad,
da bi zdrav, vesel
sladke pesmi pel.
To me veseli,
trav'ca zeleni,
drobna ptičica pa žvrgoli.

Prišla kukav'ca,
moja ljubica,
in bo kukala
in prepevala.
Kukala kuku,
pevala tako,
da bi vedno nam
tak' luštno b'lo.

PTIČJA ŽENITEV

So ptički se ženili prot* beli ljubljani,
al' je čudo, al' ni čudo, čudo more bit'.

Je ščinkavec se ženil, za ženko vzal je
ščinkavko.
Al' je čudo....

Komar je z muho plesal, da ves se svet je
tresel.
Al' je čudo....

Se muha je napila, si nogo je zlomila, ...
Al' je čudo....

Pošljejo po padarja, po jurija žnobljarja,...
Al' je čudo....

Pa preden ta priteče, že muhi kri odteče,...
Al' je čudo....

RASLA JE JELKA

Rasla je jelka do neba, do neba,
rasla je jelka do neba, do neba.

Širila veje do zemlje, do zemlje,
širila veje do zemlje, do zemlje.

Kraj jelke vodi stezica, stezica.
kraj jelke vodi stezica, stezica.

Po stezi bratec hodil je, hodil je,
po stezi bratec hodil je, hodil je.

Za roko sestro vodil je, vodil je,
za roko sestro vodil je, vodil je.

RASTE MI, RASTE

Raste mi, raste
trav'ca zelena,
gor na tej trav'ci,
hiš'ca stoji.

Notri v tej hiš'ci
pa post'lja postlana,
gor na tej post'lji
eno dekle leži.

Al' boš kaj pila,
al' boš kaj jedla,
al' boš točila
le grenke solze?

Nič ne bom pila,
nič ne bom jedla,
preveč je ranjeno
moje srce.

Kdor bi rad vedel,
kaj je ljubezen,
mene naj vpraša,
jaz mu povem.

Dolga ljubezen
je gvišna bolezen,
gvišno je ranjeno
moje srce.

Nožek bom vzela,
srček načela,
iz njega bom vzela
tri kaplje krvi.

Prva bo zame,
druga bo zate,
tretja za sinka,
ki v zibki leži.

REGIMENT PO CESTI GRE

Regiment po cesti gre;
Zraven pa moj fantič je,
pa moj fantič se izmed vseh spozna
zelen, zelen, zelen pušeljc ima.

ala mu je belega,
iz srca veselega,
pa le naj ga ima, pa le naj ga ima,
saj mu ga je dala ljubica.

Dala mu je plavega,
iz srca ta pravega,
pa če ga ima, pa le naj ga ima,
saj mu ga je dala ljubica.

Dala mu je rdečega,
iz srca ljubečega,
pa če ga ima, pa le naj ga ima,
saj mu ga je dala ljubica.

ROMPOMPOM ŠE NE GREMO DOMOV

Rompompom še ne gremo domov,
rompompom še ne gremo domov,
rompompom še ne gremo domov,
rompompom živijo-o-o-o.

Jaz pa ti, pa židana marela,
jaz pa ti, pa židana marela,
jaz pa ti, pa židana marela,
jaz pa ti, pa židan parazol.

Pa jaz gospod, pa ti gospa,
kdo bo vozu šajtrga,
men je vroče, teb je vroče,
naj jo vozi kdor jo hoče.

Jaz pa ti, pa židana marela...

ROŽ, PODJUNA, ZILA (PAVLE KERNJAK)

Rož, Podjuna, Zila,
venec treh dolin,
moja domovina,
narod moj trpin.

Ti družica moja,
dom moj in moj rod,
ko bom truden boja,
bodi mi še grob.

Rož, Podjuna, Zila,
nagelj, rožmarin,
v sveti zemlji sniva,
tvoj slovenski sin.

ROŽA NA VRTU ZELENEM CVETE

Roža na vrtu zelenem cvete,
pride tja k roži veselo dekle,
rože si zaželi,
rožici govori:
»Pojdi, ah pojdi z menoj!«

Žalostna roža povesi glavo,
dekle utrga cvet z mehko roko,
v dom ga ponese svoj:
»Tu mi vonj sladki tvoj
večno oznanjaj pomlad!«

Pa je na oknu cvetela pomlad,
pa je otožno kril rožico jad,
roža cvetela je,
roža zvenela je,
deklica toči solze.

ROŽIC NE BOM TRGALA

Rožic ne bom trgala,
da bi venčke spletala.
Mirno, svobodno, ljubo
po planin'cah naj cveto!

Ako bi jo utrgala,
rožica bi umirala,
glavico povесila,
sonca ne bi čakala.

Tudi jaz sem rožica,
v božji vrtec vsajena,
skrivam se zdaj tu, zdaj tam,
trgati se pa ne dam.

Rožic ne bom trgala,
srca so nedolžnega,
naj z menoj še uživajo
mir, ljubezen, svobodo.

RIBNIŠKA HIMNA - SEM 'Z RIBN'CE URBAN

Sem 'z Ribn'ce Urban,
po cejem svejti znan;
jest brihtne sem glavjé,
pa žlice imam novjé.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',
v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Sem rjeku: kjer je veselica,
bi se predala 'kova žlica;
sem semkaj se podav,
da bi jih kej prodav.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',
v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Jest hvalit' se ne smejm,
le tülku vam povejm,
da take roube nej,
ne ljati ne dr'gej.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',

v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

De boum jest Urban
pri vas še bolj poznan,
le-tu vam zdej povejm,
k'nej znanu vsem l'dejm.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',
v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Jest dejlam žlice vsake sourte,
kar se jih le zmislit' mourte,
škatelje, škateljce,
pa tut kühavence.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',
v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Jest dejlam škafe in rešjeta,
rajte, brjente, vsega šjenta,
sem majster jest od žlic,
čeburu, keblu, keblic.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',
v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Posluušajte vsi narprej,
kar se vam zdej povej
od žličnega gradü,
k' je tam per sklejdneki.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',

v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Kaku je lejpa ta posuoda,
kjer se spravlja süha ruoba;
le-tu je tisti grad,
ki hrani muj zeklad.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',
v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Kok žalosten ta svejt
je biv zarejs poprejd,
k' nej tacih b'lu l'di,
de b' žlice dejlali.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',
v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Se skorjami so župo jejli,
sklejde na kolejna dejli,
tu rejs nej bještru bl'u,
od ujst je kapalu!

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',
v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Prebrisani možje
od svejtga Primože
se zmislijo narprej,
kar se vam zdej povej:

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',

v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Od šruocih ujst so mjero vzjeli,
so žlice dejlati začjeli,
so sturli ruobe tje
ze cejle deželjé.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',
v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Zdej so pa šli po svejt'
pozimi in polejt',
pa ne samu možje —
kar lejze inu grjé.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',
v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Križem svejt so se podali,
süho ruobo ponüjajali;
vsa mejsta in vasi
so z žlicami obšli.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',
v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Vsak muore bit' učan
predajat' ruobo sam;
če modru govori,
si že kaj perdobi.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',

v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Kislu mlejku si zgovarja,
v torbu krüha, v mošno d'narja.
Ko ruobo vso preda,
nej d'narja, nej blaga.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',
v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

Ko ruobo vso preda,
nej d'narja, nej blaga.
Nej d'narja, nej blaga —
ker vse ze vince da.

Vre, vre, vre,
mi smo Ribn'čanje!
Cev tejden smo okul' hodil',
v nedeljo smo boga prosil',
da b' loncev ne pobil'.

SEM DEKLICA MLADA, VESELA

Sem deklita mlada, vesela,
sem pravo slovensko dekle.
Kot slavček veselo bi pela,
da b' daleč razlegalo se.
Tralala, tralala, tralala,
tralala, tralala, tralala,
tralalala.

Zakaj bi veselo ne pela
zakaj bi vesela ne b'la.
Saj vsak dan krog mojega čela
mi sap'ca slovenska pihlja.
Tralala ...

SIJAJ, SIJAJ, SONČECE

predkrščanska obredna pesem

Sijaj, sijaj, sončece,
oj sonce rumeno!
Kako bom pa sijalo,
k' sem vedno žalostna
Zjutraj zgodaj gori grem,
dekleta jokajo,
bi rade še ležale,
pa vstati morajo.
Zvečer pozno doli grem,
pastirci tarnajo,
domov bi radi gnali,
pa črede nimajo.
En fant po vrtu hodi,
kot da vrtnar bi bil,
koso ima na rami
in travco bi kosil.
Oj deklita ti ajdovska
le pojdi za menoj,
ko sonce bo sijalo,
te vodil bom s seboj.

SINIČKA SE JE USEDLA

Sinička se je usedla gor na drobno
vejico
in je zapela vsa vesela: Cicicicido.

Oj, kaj že poješ, ptička moja, pesem to
lepo,
ko nam še zunaj zima kima, cicicicido?

Sinička se je zasmejala, rekla je tako:
pomlad s seboj sem pripeljala, cicicicido!

SIROTA JAZ OKROG BLODIM

Sirota jaz okrog blodim,
ubog cigansk' otrok.
V samoti tihi se solzim,
kjer sliši me le Bog.

Ko sem na vasi se igral,
nikdo ni maral me.
Nikdo mi roke ni podal,
vsak je le karal me.

Sprejmite prosim, med se,
kako vas rad imam.
Pa rekali so mi smeje:
»Cigan naj bo le sam!«

Mati v tihi jamici
že šteje mnogo let.
Ko pridem k njej ob urici,
vesel takrat bom spet.

Zato pa hodim v temni log,
kjer ptički žvrgole.
Tam žabi tuge in gorje
užaljeno srce.

SLIŠALA SEM PTIČKO PET

Slišala sem ptičko pet,
zapela je kuku.

K'tera mora nek' to bit',
ki poje tak lepo?
To je gotovo kukav'ca
je moj'ga srca ljubica.
Kuku, kuku, kuku, kuku,
tako je kukala.

Dekle pasla je ovce,
začela zvezde štet'.
Rada b'la bi zvedela,
kedaj bo treba umret'.
Zglasila se je kukav'ca,
prav žalostno zakukala.
Kuku, kuku, kuku, kuku,
tako je kukala.

Kaj te bom poslušala,
za norca me imaš,
sem te dost'krat slišala,
vem, kakšen glas imaš.
A kukav'ca je kukala,
na veji se je gugala.
Kuku, kuku, kuku, kuku,
tako je kukala.

SLOVENEK SEM

(JAKOB GOMILŠEK / GUSTAV IPAVEC)

Slovenec sem! Slovenec sem!
Tako je mati d'jala,
Ko me je dete pestovala,
ko me je dete pestovala.
Zatorej dobro vem:
Slovenec sem! Slovenec sem!
Zatorej dobro vem:
Slovenec sem! Slovenec sem!
Zatorej dobro vem:
Slovenec sem! Slovenec sem!
Zatorej dobro vem:
Slovenec sem! Slovenec sem!

Slovenec sem! Slovenec sem!
Od zibeli do groba

Ne gane moja se zvestoba,
ne gane moja se zvestoba!
S ponosom reči smem:
Slovenec sem, slovenec sem!
S ponosom reči smem:
Slovenec sem, slovenec sem!
S ponosom reči smem:
Slovenec sem, slovenec sem!

SLOVENIJA, OD KOD LEPOTE TVOJE (AVSENIK)

Povsod, kamor seže pogled,
lepota zasanjana,
kje najti še lepši je svet,
kje lepše je kot doma?

Se s hribov v daljavo zazrem
prek gričev, dolin, gora,
v daljavi še modro morje uzrem,
kje lepše je kot doma?

Slovenija - od kod lepote tvoje?
Pozdravljamo te iz srca
in srečni tu smo doma,
Slovenija - naj tebi pesem poje,
ne išči sreče drugod kot le doma.

Povej še oblaček ti bel,
obhodil že ves si svet,
je lepša dežela še kje,
kot naša, kjer smo doma?

Je vetrič veselo zapel,
preletel je prek sveta
in takih lepot ni našel nikjer,
kot tule, kjer sem doma.

SNEG ZA TO LETO SLOVO JE ŽE VZEL

Sneg za to leto slovo je že vzel,
shranil je starček
svoj čamar vesel,
zeb'ca zapela,

s parne zletela:
»Nis' me še, mrazek ti, vzela!«

Slišiš po gaju prepevati tam?
Ptički veseli spet prišli so k nam;
kak žvrgolijo,
tebe budijo:
»Lepa nedolžnost, le vstan'!«

Tamkaj po polju, po njivah povsod
zgodaj prepeva škrjančekov rod;
kvišk' se podaja,
lepo obhaja
sonca veselega god.

Češnja vsa bela na griču stoji,
gleda na breskev, ki v vrtu cveti.
Vse razcvetelo
in omladelo
teb' se nasproti smeji.

Mnogo veselja
res pomlad nam da,
urno pa nas do poletja pelja,
leto brž mine,
jesen tud' izgine,
zima nam roko poda.

Tak bo minila tud' tvoja mladost,
se spremenila življenja sladkost;
vse bo minilo,
vse se stemnilo,
prišla bo smrtna bridkost.

SO PTIČICE ZBRANE

So ptičice zbrane,
v planin'co lete,
tam dol' na Dolenjskem
je zdravje moje.

Le zbud' se, ustani,
ti mrzli Gorenj'c,

boš videl,
kaj dela Dolenj'c.

Poseka, oklesti,
pripravlja si les,
ga v butaro veže,
ravna si ga vmes,
na voz ga naklada,
živin'ca pelja,
a njemu pa srček igra.

ŠE EN KRAJCARČEK 'MAM

Še, še en krajcarček 'mam,
še, še en krajcarček 'mam,
en krajcarček 'mam,
da ga furmanu dam,
da me v mesto pelja,
kjer je ljub'ca moja.

Še, še en krajcarček 'mam,
še, še en krajcarček 'mam,
še, še en krajcarček 'mam,
da ga mamici dam,
da mi kamro odpre
od ljub'ce moje.

Še, še en krajcarček 'mam,
še, še en krajcarček 'mam,
še, še en krajcarček 'mam,
da ga ljubici dam,
da mi srček odpre
in me ljubit' začne.

ŠKRJANČEK POJE, ŽVRGOLI

Škrjanček poje, žvrgoli,
se bel'ga dneva veseli,
škrjanček poje beli dan,
pozdravlja hrib in plan.

Škrjanček poje, žvrgoli,
ker tebe, kmetič, gor budi:
»Le vstani in pa pojd' kosit,
ker se že dela svit.«

Škrjanček poje, žvrgoli,
ker tebe, kmetič, gor budi:
»Le vstani in pa pojd' orat,
ker čas je žito s'jat.«

Škrjanček poje, žvrgoli,
ker tebe, dekle, gor budi:
»Le vzemi srp pa pojdi žet,
ker žito zrelo je.«

ŠMENTANA MUHA

Šmentana muha, kaj si tak suha,
kdo ti bo plačal, Miha kovačev.

Prišli so, prišli štirje Poljanci,
komaj so vlekli muho po klanci.

Prišli so, prišli štirje mesarji,
komaj so suho muho zaklali

Prišli so, prišli štirje debeli,
komaj so suho muho pojeli.

TAM DOL NA RAVNEM POLJU

Tam dol' na ravnem polju,
stoji, stoji en beli grad,
tam dol na ravnem polju
stoji en beli grad.

Pod gradom pa špancira
en zavber, zavber fantič mlad,
Pod gradom pa špancira
en zavber fantič mlad.

Skoz okno doli gleda
ena zavber zavber deklica,
skoz okno doli gleda
ena zavber deklica.

Oj, fantič pridi k meni,
saj sama, sama sem doma,
oj, fantič pridi k meni,
saj sama sem doma.

Jaz bi že prišel k tebi,
pa se, pa se bojim zaspal,
jaz bi že prišel k tebi,
pa se bojim zaspal.

Nič se ne boj zaspati,
saj imam, saj imam petelinčke tri,
nič se ne boj zaspati,
saj imam petelinčke tri.

Ta prvi mi zapoje,
ko je ur'ca, ur'ca polnoči,
ta prvi mi zapoje,
ko je ur'ca polnoči.

Ta drugi mi zapoje,
ko je ur'ca, ur'ca dve al' tri,
ta drugi mi zapoje,
k ur'ca dve al' tri.

Ta tretji mi zapoje,
ko se dela, dela beli dan,
ta tretji mi zapoje,
ko se dela beli dan.

Petelinčki so zapeli,
a fantič, fantič je zaspal,
petelinčki so zapeli,
a fantič je zaspal.

Jaz grem od ljub'ce svoje
ves truden, truden in zaspan,

jaz grem od ljub'ce svoje
ves truden in zaspan.

Prekleta ta ljubezen,
oj, kam, oj, kam me ta pelja,
prekleta ta ljubezen,
oj kam me ta pelja.

TAM KJER MURKE CVETO (PONARODELA) - AVSENIK

Tam kjer murke cveto,
tam kjer ptički pojo
v lepi dragi.

Tam kjer encijan plav
ves prešerno bahav
nežno vabi.

V to dolino zeleno
me vleče tako kot v nobeno.
V njej avrikelj prijazno
pozdravlja me s srajčko rumeno.

A vrh strme pečine
grad Kamen obuja spomine.
Spomni Pegama se,
se smehlja in si misli vse mine.

Ti dolina zelena,
s krvjo prepojena predraga,
te vedno bom ljubil,
nikoli pozabil ne bom.

TAM, KJER TEČE BISTRA ZILJA

Tam, kjer teče bistra Zilja,
se po dolinah lepo zliva,
kjer mi zibka tekla je
tega kraja jaz pozabim ne.

Slovenska mat' me je rodila,
na svojih prsah me dojila,

slovenske pesmi pevala,
ko dete me je zibala.

Holadija dija dija holadrom,
holadija dija dija holadrom,
holadija dija dija holadrom,
holadija holadrom.

TEČE MI, TEČE VODICA

Teče mi, teče vodica
tamkaj od mosta zidanega,
tam se je dekcle umivala,
milo se jokala.

»Kaj pa je tebi, ljubica,
da si tak močno žalostna?
Tebi se že na očeh pozna,
da si se jokala.«

»Nisem jokala, šele se bom,
kadar boš ti na vojsko šel,
iz tega kraja v en drugi kraj,
ne bo te več nazaj.«

TEMNA NOČ SE JE STORILA

Temna noč se je storila,
sanjalo je že oko.
Pesmica me je zbudila,
mladi fantje jo pojo.
Pesmica ...

Mladi fantje le zapojte,
le zapojte na ves glas.
Nič strahu nič se ne bojte,
zdaj je vaš najlepši čas.
Nič strahu ...

Tudi jaz sem enkrat peval,
tudi jaz sem bil vesel.
Oh, da bi še enkrat mogel!

To bi srečen bil vesel.
Oh, da

Temna noč se je storila,
sanjalo je že oko.
Pesmica me je zbudila,
mladi fantje jo pojo.
Pesmica ...

TR'ZINKA

Tr'zinka, Tr'zinka,
Tr'zinka zgodaj vstala,
na svoj'ga ljub'ga čakala.

Po gonku, po gonku
po gonku je hodila,
na svoj'ga ljub'ga čakala.

Na ravfank, na ravfank,
na ravfank se je vsedla,
na svojga ljub'ga čakala.

Vso črno, vso črno,
vso črno rit je imela,
na svoj'ga ljub'ga čakala.

TRAVNIČKI SO ŽE ZELENI

Travnički so že zeleni,
rožice so razcvetene.

Pojd' mo le kosit,
pojd' mo le kosit,
vse prijat' le gor budit.

Travnički so pokošeni,
rož'ce vse so pomorjene.

Zdaj pa le domov,
zdaj pa le domov,
saj že skoraj zarja bo.

TRI PLANIKE

Rastejo v strmi gori, bele planike tri,
zanje vedo le orli, rosa umiva jih.

Šel bom v goro, planike nabral
in jih prinesel v dolino nazaj.
Tri bele cvetke, troje oči,
vsaka za lep spomin.

Prvo prinesem mami, stara ji dlan drhti,
drugo sestrici mladi, jutri se omoži.

Šel bom v goro, planike nabral
in jih prinesel v dolino nazaj. Tri bele cvetke,
troje oči,
vsaka za lep spomin.

Tretjo prinesem zate, čuvaj mi jo skrbno,
naj te spominja name, če me nazaj ne bo.

Šel bom v goro, planike nabral
in jih prinesel v dolino nazaj.
Tri bele cvetke, troje oči,
vsaka za lep spomin.

TRI TIČICE, TRI TIČICE

Tri tičice, tri tičice
so morje obletele.
Prva nosi, prva nosi
klasek od pšenice.

Da b' ga, bog daj,
da b' ga, bog daj,
v naše polje dela!

Ona ga je, ona ga je
v naše polje dela,
naše polje, naše polje
jako obrodilo.

Tri tičice, tri tičice,
so morje obletele.
Druga nosi, druga nosi
jagodo od grozda.

Da b' jo, bog daj,
da b' jo, bog daj,
v našo goro dela!

Ona jo je, ona jo je
v našo goro dela.
Naša gora, naša gora
jako obrodila.

Tri tičice, triptičice
so morje obletele,
tretja nosi, tretja nosi
zdravje in veselje.

Da b' ga, bog daj,
da b' ga, bog daj,
v naše selo dela!

Ona ga je, ona ga je
v naše selo dela,
naše selo, naše selo
zdravo in veselo.

TR'ZINKA

Tr'zinka, Tr'zinka,
Tr'zinka zgodaj vstala,
na svoj'ga ljub'ga čakala.

Po gonku, po gonku
po gonku je hodila,
na svoj'ga ljub'ga čakala.

Na ravfank, na ravfank,
na ravfank se je vsedla,
na svojga ljub'ga čakala.

Vso črno, vso črno,
vso črno rit je imela,
na svoj'ga ljub'ga čakala.

V DOLIN'CI PRIJETNI JE LJUBI MOJ DOM

V dolin'ci prijetni je ljubi moj dom,
nikoli od njega podal se ne bom,
pod lipo domačo najrajši sedim,
v domačem veselju najslajše živim.

Tra la la la la la.
Tra la la la la la.
Tra la tra la tra la la la la.
V domačem veselju
najslajše živim.

Le išči si sreče,
prijatelj, drugje,
li misliš dobiti
na tujem jo kje?

Je marsikdo hodil
po svetu več let,
povrnil domov
se nazadnje je spet.
Tra la la ...

Glej, rož'ce domače
najlepše cveto,
in ptički domači
najslajše pojo,
doma le se kaže
miloba srca,
ljubezen, zvestoba
le biva doma.
Tra la la...

Doma preživeti
si dneve želim,
umreti se tudi

doma ne bojim,
v domači gomili
se spava sladko,
mi bratci, sestrice
rahljajo zemljo.
Tra la la...

V DOLINI TIHI

V dolini tihi je vasica mala,
v večernem mraku vse že mirno spava,
le eno okno še odprto je,
na njem slonelo žalostno dekle.

Vse že spava samo mesec sveti,
tja na oknu otožnemu dekletu
in jo sprašuje zakaj da še ne spi,
zakaj tak grenke solze briše si.

Slavček pel je pel je pesem svojo,
jaz tajila sem ljubezen mojo,
al' on odšel je odšel je daleč proč,
zapel zavriskal je v tiho noč.

VČASIH JE LUŠTNO B'LO

Včasih je luštno b'lo,
zdaj pa ni več tako.
Včasih smo vince pil',
zdaj pa vodo.

Mica Kovačeva
pila, nič plačala,
pil bi še vsak hudič,
plačal pa nič.

Včasih me rada 'ma,
včasih pa godrnja,
včasih pa, kjer me vid',
prav: le še prid!

Kdo ima vince rad,
ta je moj ljubi brat.

Komur za vince ni,
moj bratec ni.

VABILO NA KRES

Oj Ive, k nam na kres!
Snoči si nam obečal,
Da boš z nami kresoval;
Oj Ive k nam na kres
Saj nisi stari dede;
Da bi doma pekel hlebe:
Oj Ive, k nam na kres.
Oj Mara, pridi k nam na kres!
Snoči si nam obečala,
Da boš z nami kresovala;
Oj Mara, pridi k nam na kres!
Saj nisi stara baba,
Da boš doma varovala:
Oj Mara, k nam na kres!
Oj Kresnice, oj Kresniki,
prid'te k nam na Kres!

VISOKA JE GORA

Visoka je gora,
zares hud je klan'c,
ho, kdaj boš pa prišel,
moj zavber gorjan'c?

Prelepa je cvangar'ca,
k' tak lepo žvenkla,

še lepši je dekle,
k' me rada ima.

Gorjanska dekleta
so lahko lepe;
ko sonce posije,
pa v senco lete.

VSI SO VENCI VEJLI

Vsi so venci vejli
Vsi so venci vejli,
vsi so venci vejli,
samo moj zeleni.

Al ga jes zalejvlen,
al ga jes zalejvlen,
al ga jes zalejvlen,
s svojimi skuzami.

Či bi moja skuza,
či bi moja skuza,
či bi moja skuza,
na kamen spadnola.

Kamen bi se razklau,
kamen bi se razklau,
kamen bi se razklau,
na dvouje, na trouje.

nikdar več ne vrne ...

ZAKRIVLJENO PALICO V ROKI

Zakrivljeno palico v roki,
za trakom pa šopek cvetic,
ko kralj po planini visoki
pohajam za tropom ovčic.

Saj tukaj na sončni višavi
le sam sem, le sam gospodar,
živejem po pameti zdravi,
za muhe mi ljudske ni mar.

Nikomur tu nisem na poti,
na poti ni meni nikdo;
kdo čisto veselje mi moti,
kdo moti življenje mirno?

Nikdar ne zmrači se mi čelo,
nikdar ne stemne se oči,
in pojem in ukam veselo,
da z gore v goro se glasi.

Naj drugi okoli po sveti
si iščejo slave, blaga,
jaz hočem tu gori živeti,
tu sreča, tu mir je doma.

Za čredico krotko popeval
bom pesmice svoje sladke,
dolincem glasno razodeval,
kar polni mi srečno srce.

Ne, palice svoje ovčarske
za žezlo kraljevo ne dam,
in rajši od krone cesarske
cvetlice na glavi imam.

ZAPLULA JE BARČICA MOJA

Zaplula je barčica moja,
zaplula je v sredo morja.

Na bregu je deklica stala,
točila je grenke solze.

Povrni se, barčica moja,
povrni se kmalu nazaj.

»Ne morem se več povrniti,
ne morem več priti po te.

Ne jokaj se, deklica moja,
saj pridem jaz kmalu nazaj.«

ZDRAVICA(ORIGINALNA)

Spet terte so rodile,
prijatli vince nam sladkó,
ki nam oživlja žile,
serce razjásni in oko.
Ki vtopi
vse skerbi,
veselo upanje budi.

Komú pervo zdravico
napili bomo krog in krog?
Slovincov porodnico,
deželo našo živi Bog.
Brate vse,
kar nas je
sinov slovenske matere!

V sovražnike 'z oblakov
rodu naj na'šga treši gróm!
Prost, ko je bil očakov
naprej naj bo Slovincov dom!
Naj zdrobé
njih roké
verige vse, ki jim težé!

Edinost, sreča, sprava,
k njim naj nazaj se vernejo!
Otrók kar ima slava
vsi naj si v róke sežejo,
de oblast
spet in čast,
ko ble ste, boste naša last!

Bog živi vas Slovenke,
prelepe žlahtne rožice!
Ni take je mladenke,
ko naše je kervi dekle;
ko do zdej,
za naprej
slovite drage vekomej!

Ljubezni sladke spone

naj vežejo vas na naš rod,
v njim sklepajte zakone
de nikdar več naprej od tod.
Hčer, sinov
zarod nov
ne bo pajdaš sovražnikov!

Mladen'či! Zdaj se pije
zdravica vaša, vi naš up!
Ljubezni domačije,
noben naj vam ne osmertí strup!
Ker po nas
bode vas
jo serčno varvat' klical čas.

Živé naj vsi naródi,
ki dan dočakat hrepené,
da koder sonce hodi
ne bo pod njim sužne glave!
Kup'ca ta
njim velja
naj Bog jim dobre sreče da!

Visoko zdaj prijat'l'i,
kozarce zase vzdignimo!
Saj smo se vsi pobratli,
saj eno misel mislimo;
Bog naj te,
Bog naj me,
naj nas živi tovar'se vse!

OVO SE KLANJA ZELENÍ JURÍJ

*tradicionalna belokranjska pesem; nekdanjo
krščansko besedo se je nadomestila nazaj s
prvotno starobožansko*

*Ovo se klanja zeleni Juraj – Jarilo
Zeleni Juraj, zeleno drevce – Jarilo
Zeleno drevce zelenoj hali,*

*Jarilo
Zelenoj hali, jukuni kapi,
Jarilo
Kukuvačica zakukovala,
Jarilo
U jutro rano v zelenom lugu,
Jarilo
To mi ni bila kukuvačica,
Jarilo
Već mi je bila mlada nevjesta.
Jarilo
Sve su djevojke zamuž otišle,
Jarilo
Samo ostala Mara djevojka,
Jarilo
Mara imala zlatnu jabuku Jarilo
Komu jabuka, temu djevojka,
Jarilo
Juri jabuka, Juri djevojka,
Jarilo 2*

ZELENA JE VSA GORA

(Bela Krajina)
Aj, zelena je vsa gora,
zelena je, aj zelena je.

Aj, notri raste trava
deteljina, aj notri raste.

Aj, žela jo je spomlada
devojka, aj žela jo je.

Aj, zlatim srpom, z belimi
rokami, aj zlatim srpom.

Aj, jejte, pijte moj'ga
brata konji, aj jejte, pijte.

Aj, jutri boste daleč putovali,
aj, jutri boste.

Aj, čez te gore visoke, visoke,
aj, čez te gore.

Aj, čez te vode široke,
široke, aj čez te vode.

Aj, zelena je vsa gora,
zelena je, aj zelena je.

ZELENI JURÍJ

(Belokranjska)
Prošel je, prošel, pisani vuzem,
došel je, došel, zeleni Juraj.
Na zelenem konju,
po zelenem polju.

Donesel je, donesel, pedenj dugu travicu,
laket dugi mladicu.

Dajte Jurju vina, da mu ne bo zima,
dajte mu rakije, da se Juraj napije.

Došel je došel....

Dajte mu kruha, da ga ne bi muha.
Dajte mu pleče, da bo k letu večje.

Dajte mu jajce, pa ga ne štentajte.
Dajte mu groš, da dojde k letu još.

»Dajte, dajte, dva, tri jajca!«

ZLATI ČASI

Zlati časi, kam hitite?
Se gotovo spremenite.
Star sem dvajset let,
pa moram it' po svet',
domovina hoče me imet.

Mam'ca moja, kaj rečete,
ko vam sinko to izreče?
Bodi, mam'ca ti,
brez vseh skrbi,
ko moram jaz odraščati.

Mam'ca milo zajokala
vsa drhteča je dejala:
»Bodi Bog s teboj
in angel varuh tvoj,
oh, adijo, sinko moj!«

Lepa naša domovina,
oh, predraga je planina.
Tam je hišica,
hiš'ca iz lesa,
tam m' je tekla zibelka.

ZRELO JE ŽITO

Zrelo je žito, je žuta slama,
Žalostna dekle, kaj nemaš ljuboga.
Ej sejdi ta, sejdi lastavica tij,
Nasloni se, ljubja, na moj pleča ti.
Zrelo je žito., je žuta slama,
Zrelo je zelče, je žuto lišče.
Zrela je pšenica, žuta je slama,
zrela je pšenica, žuta je slama.

ŽABE SVATBO SO IMELE VINKO VODOPIVEC/ JOSIP STRITARJ

G D

Žabe svatbo so imele,
zbrane od sosednjih mlak,
jedle, pile so in pele:
rega, rega, reg,kvak, kvak, kvak.

Skokica nevesta mlada,
ženin bil je dolgokrak,
rajala oba sta rada:
rega, rega, reg, kvak, kvak, kvak.

Po večerji zavrte se,
ko je bil že pozen mrak;
rajajo, da vse se trese:
rega, rega, reg,kvak, kvak, kvak.

Živi ženin naš z nevesto.
Glas povzdigne Krakuš svat.
Zagrmij jih kakih dvesto,
rega reg, rega reg kvak kvak.